

Ralph Erskine

Derde preek Romeinen 12:12. "*Volhardt in het gebed.*"

Het onderwerp des gebeds – Regels tot bestuur.

Het gebed brengt al die goedertierenheden ter wereld, die in de baarmoeder der belofte besloten liggen. De beloften van het verbond zijn hoogst zwanger, vol rijke zegeningen, en die zegeningen worden gewoonlijk gebaar door middel van het gebed. "Hierom zal ik van de huize Israëls verzocht worden, dat ik het hun doe". Veronderstelt, dat er geen andere gronden waren, om de mensen te bewegen zonder ophouden te bidden, dan zou deze een genoeg zijn, dat het gebed de baarmoeder der belofte ontsluit, welke een misdragende baarmoeder zal bevonden worden voor de ongelovige, biddeloze ziel. Het gebed is een van de galerijen waarin de gelovige met God wandelt ; het brengt de hemel af tot de mensen, en het voert de mensen op tot de hemel ; en zij hebben nooit meer van de hemel dan wanneer zij volharden in het gebed.

Ik ben nog bezig met te handelen over het tweede punt, dat wij hebben voorgesteld, namelijk: de aard van het gebed; waarin ik beloofde te zullen spreken over het

- I. Voorwerp,
- II. het onderwerp,
- III. de delen en de eigenschappen van het gebed.

Over het eerste, *het Voorwerp des gebeds*, heb ik breedvoerig gesproken.

II. Wij zullen nu spreken over het onderwerp van het gebed, of over de stof daarvan, waar wij om moeten bidden. Veel mensen dwalen in het onderwerp of de stof van hun gebed; "zij bidden en zij ontvangen niet, omdat zij kwalijk bidden." Bileam begeerde van God, des du4 els kapelaan te zijn, om Israël te vloeken, maar ziet de uitkomst; hij ontving een ironische of spottende toestemming om te gaan, tot zijn verderf. De Israëlieten begeren plotseling allen, haastig een koning te hebben. Wel, God gaf hun een koning in Zijn toorn, eerder tot hun straf dan tot hun bescherming, en koningen volk, ten minste velen van hen, kwamen met elkander om. En evenals velen dwalen in de stof van hun gebed, zo dwalen ook velen in de stof van hun lof en dankzegging, hetwelk een van de delen van het gebed is. Wij lezen van sommigen, die, wanneer zij als dieven anderen hadden beroofd, opzagen naar de hemel en God dankten voor de goeden buit, dat zij zo voorspoedig waren geweest in hun zondig beroep: "Weidt deze slachschapen; welker bezitters hen doden en houden het voor geen schuld; en een ieder dergenen, die ze verkopen, zegt: "Geloof zij de Heere, dat ik rijk geworden ben" (Zach. 11: 4, 5). Alsof iemand zich verrijkt door roverij en moorderij, of door stelen en bedriegen en oneerlijke handelingen, en dan waarlijk God nog looft, dat hij rijk geworden is. Dat onecht kind, dat de duivel geteeld heeft in hun vervloekte harten, leggen zij voor Gods deur, als of Hij er de vader van was. Op deze wijze onteren de mensen God in plaats van Hem te aanbidden.

Daarom moeten wij overwegen wat het onderwerp van onze gebeden moet zijn. In het algemeen moeten zulke dingen het onderwerp van het gebed zijn, die overeenkomen met de wil van God,

zoals het uitnemend in onze Catechismus wordt uitgedrukt: *Wij moeten onze begeerten Gode opofferen om dingen overeenkomstig Zijn wil.* Want de Geest bidt voor de heiligen naar de wille Gods (Romeinen 8:27). Een duidelijke Schriftuurplaats hebben wij in 1 Joh. 5:14: "En dit is de vrijmoedigheid die wij tot hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort." U ziet dus in het algemeen, wat wij van God zullen bidden.

Maar misschien zegt u: wat zijn meer in het bijzonder die dingen, die naar Zijn wil zijn, en die het onderwerp van ons gebed moeten zijn?

In antwoord op deze vraag zullen wij in de volgende punten aanwijzen, welke de meest voorkomende zaken zijn, waarom wij moeten bidden.

1. Alle dingen, die de eer Gods bevorderen.
2. Alle dingen, die nodig zijn voor ons welzijn.
3. Alle dingen, die het welzijn van anderen betreffen.
4. Alle dingen, die overeenkomstig de regel van het gebed zijn.

Deze dingen zijn overeenkomstig de wil van God, en moesten het onderwerp van ons gebed zijn.

1. Alles wat tot bevordering van de eer Gods, of het belang van de Middelaar strekt behoort het eerste te zijn in het gebed der Christenen, en de hoogste plaats in te nemen in hun wensen. Daarom moeten wij bidden om de vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen die haar beminnen. Onze dierbaarste gelukzaligheid is vervat in de goede uitslag van deze beden. Het is naar de wil van God, dat wij aldus bidden, want het is naar zijn welbehagen, dat Hij weldoet bij Sion" (Psalm 51 :20). Deze dingen zijn naar de wil van de Koning van Sion.
2. Alles wat tot ons welzijn en voordeel strekt, hetzij het in betrekking staat tot onze ziel, of tot ons lichaam, moeten wij tot het onderwerp van ons gebed maken. Wij moeten bidden om hetgeen de zaligheid onzer ziel betreft en om alles wat daartoe leidt. Daarom moeten wij bidden om vereniging met de Heere Jezus, vergeving van zonde, en dergelijke, hetwelk dingen zijn die wij niet kunnen missen zonder voor eeuwig verloren te zijn, zeggende met David: "Verberg uw aangezicht van mijn zonden, en delg uit al mijn ongerechtigheden." Daarom moeten wij ook bidden om heiligheid van hart en leven, een zaak die zeer aangenaam is bij hem, die de heilige God is en die de heiligmaking werkt; daarom moeten wij met de Apostel bidden, dat de God des vredes zelf ons geheel en al reinige in ziel, en geest, en lichaam, en ons onberispelijk beware tot de komst van Christus. Dezelfde Apostel zegt ook: "Want dit is de wille Gods, uw heiligmaking." Wij moeten dan bidden om toevoer van alle genade uit de fontein. Wat betreft hetgeen het lichaam en de uitwendige mens aangaat, hiernaar moeten wij het gebed regelen en acht geven, dat wij de tijdelijke goedertierenheden niet overschatten. God heeft toch, ten opzichte van de staat der gelovigen in dit leven, Zijn wil niet in zulke duidelijke bewoordingen bekend gemaakt. Daarom moeten wij bidden, dat de Goddelijke zorg over ons lot moge beslissen; dat wij, zoals Baruch vermaand wordt, (Jer. 45:5) geen grote dingen zullen zoeken, maar als wij voedsel en deksel hebben, dat wij daarmee vergenoegd zullen zijn, zoekende eerst het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, waarop alle andere dingen ons zullen worden toegeworpen. Wij mogen wel aandringen op een tijdelijke weldaad, wanneer het vergunnen daarvan duidelijk de eer Gods bevordert, zoals u in David kunt zien, die, tegen Zijn vijanden biddende, zegt: "Doe aan mij een teken ten goede, opdat het mijn haters zien, en beschaamd worden" (Psalm 86:16). Wij moeten. daarom om die uitwendige dingen bidden, voor zover zij tot eer van God strekken.
3. Alles wat tot het welzijn van anderen dient moet ook het onderwerp van het gebed zijn.

- Zo moeten wij bidden voor onze naaste betrekkingen bijzonder, evenals Abraham voor zijn zoon deed: "Och, dat Ismaël mocht leven voor uw aangezicht?" De toegenegenheid des harten van de Apostel, en het gebed, dat Hij voor Israël deed, was tot hun zaligheid. Hij bad voor hen alsof zij zijn broederen en zijn maagschap naar het vlees waren.
- Wij moeten bidden, dat zij nauwer aan Christus mogen verbonden zijn, dan aan ons. De man moet voor de vrouw bidden en de vrouw voor de man: "Want wat weet u vrouw, of u de man zult zaligwaken? of wat weet u man, of u de vrouw zult zalig maken? (1 Kor. 7:16).
- Wij moeten bidden voor mensen in hun onderscheiden standplaatsen; dit is naar de wil van God: "Ik vermaan dan, voor alle dingen, dat gedaan worden smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen voor alle mensen; voor koningen en allen die in hoogheid zijn" (Tim. 2:1-3).
- Ja, de Christelijkheid verplicht ons voor onze vijanden te bidden. "Zegent ze, die u vervloeken", zegt Christus, "en bidt voor degenen die u geweld doen".
- Maar bijzondere smekingen moeten worden gedaan voor alle heiligen, al hebben wij hun aangezicht in het vlees nooit gezien: "Met alle bidding en smeking biddende te allen tijd in de geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen" (Eféze 6:18). Zo staat van Paulus geschreven, dat hij een strijd had voor velen, die zijn aangezicht in het vlees niet hadden gezien, opdat hun harten vertroost mochten worden, en zij tezamen gevoegd zijn in de liefde" (Col. 2:1, 2).
- En in het bijzonder moeten wij bidden voor hen, die arbeiden in het woord en de leer, dat hun het woord gegeven worde in de opening huns monds neet vrijmoedigheid, om de verborgenheid des Evangelies bekend te maken. Hij die zijn kind liefheeft zal dikwijls om de voedster denken, die het zocht; zo ook zal hij die zijn kostelijke ziel liefheeft, dikwijls denken aan en bidden voor de leraar, die hem zijn geestelijk deel brengt, opdat zijn borst vol moge zijn met de melk der Goddelijke volheid. In deze drie punten, die ik nu vermeld heb kan het gehele onderwerp van het gebed worden begrepen, namelijk: *de eer Gods, ons eigen welzijn, en het welzijn van anderen.*

Maar om de schijn niet te geven dat ik zulk een wijd veld nauw zou maken, zal ik er aan toevoegen:

4. Dat alle dingen die overeenkomstig de regel van het gebed en overeenkomstig de wil van God zijn, het onderwerp van ons gebed moeten wezen. Vraagt u nu wat de regel van het gebed is, dan geeft uw Catechismus daarop een goed antwoord: "*Het ganse woord van God is dienstig om ons in het gebed te besturen; Maar de bijzondere regel van bestuur is dat gebedsformulier, dat Christus Zijn discipelen leerde, gewoonlijk het gebed des Heeren genoemd*"; waarin ons zowel de algemene als de bijzondere regel wordt, gegeven, om er het *onderwerp van ons gebed naar te regelen.*
 - (1) De algemene regel is het woord van God. Een mens, die zijn Bijbel verstaat en de Schrift goed in zijn geheugen heeft opgenomen, kan nooit verlegen staan in het bidden, wegens gebrek aan stof of gepaste uitdrukkingen. De Apostel vermaant: "Het woord van Christus wone rijkelijk in u"; en indien het woord in uw hart woont, dan zal uit de overvloed des harten de mond spreken. Als de mensen slechts een tekst per dag in hun hart opnamen en in het gebed gebruikten, dat, dunkt mij, door het zwakste geheugen gemakkelijk kon worden gedaan, zou het hen in weinig tijds van een voldoende voorraad stof voorzien. Er zijn sommigen, die beweren, dat zij niet kunnen bidden, hetwelk een teken is, dat zij weinig gebruik van hun Bijbel maken. "Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid" (Col. 3:16). Er ligt een krachtige nadruk in hetgeen er aan toegevoegd is, "in alle wijsheid." Wij moeten de zin en het gebruik van de Heilige Schrift verstaan, haar zin en mening, want anders zullen wij in het gebed woorden zonder wetenschap gebruiken, alsmede haar gebruik en doel, want dan alleen

woont het woord van Christus in ons; in wijsheid, wanneer wij weten hoe het aan te wenden tot het doel en oogmerk waartoe het geopenbaard is. Al hebben wij bekwaamheid om met de woorden der Schrift te bidden, maar niet bidden overeenkomstig de zin en mening van de Geest Gods in die woorden, dan geven wij God geen ander offer dan dat der dwazen.

- (2) De bijzondere regel waardoor de mensen voorzien kunnen worden met de stof van het gebed is die, welke *het gebed des Heeren* wordt genoemd (Matth. 6 en Luk. 11) in welk gebed alles waarom men moet bidden begrepen is. Ik heb vroeger bij de verhandeling van *het gebed des Heeren* wel eens gesproken over de wijze, hoe het moet worden gebruikt, en ook hoe het gewoonlijk wordt misbruikt. Ik zal op dat geschilpunt voor het tegenwoordige niet ingaan, daar ik nu meer ten doel heb praktisch te zijn, dan twistvragen te behandelen. Dit wil ik alleen zeggen, dat ik er zover van af ben *tegen het gebed des Heeren* te spreken, dat ik, mits de mensen het met verstand doen, liever zou willen, dat zij met hun gezin neerknielende niets dan het gebed des Heeren bidden, dan dat zij in het geheel geen gebed zouden uitspreken. Echter, aangezien het ons niet alléén als een vorm, maar voornamelijk als een regel is gegeven waarnaar onze gebeden geregeld moeten worden, behoeven zij, die dit gebed kennen en verstaan, niet verlegen te staan om stof voor hun gebed, want het is het meest volmaakte bestuur voor de stof van het gebed, zoals uit de volgende bijzonderheden zal blijken.

[1] Omdat wij tot God behoren te naderen onder indrukken van Zijn hoge majesteit en onze eigene verafheid en onwaardigheid, en onder een besef van de betrekking waarin wij tot hem staan als Zijn schepselen, waarom wij op deze wijze moeten bidden: "Onze Vader, die in de hemelen zijt;" beginnende met zulke uitdrukkingen, die te kennen geven, dat wij met alle eerbied en vertrouwen tot God naderen, als kinderen tot een vader, die, in ons bidden met en voor anderen, machtig en bereid is ons te helpen.

[2] Omdat God het Opperwezen is Wiens eer de hoogste plaats behoort te hebben in de harten van allen, die hem als hun hemelse Vader erkennen, moeten wij de bevordering van Zijn eer op deze wijze zoeken: "Uw Naam worde geheiligd," biddende, dat God ons en anderen moge bekwaam maken hem te verheerlijken in al datgene waardoor Hij zichzelf bekend maakt, en dat Hij alle dingen tot Zijn eer wil beschikken.

[3] Omdat Gods Naam niet kan geheiligd worden waar zijn koninkrijk niet is en Hij niet regeert, daarom moeten wij op deze wijze bidden. "Uw koninkrijk kome;" biddende, dat het rijk des du4 els ter neer geworpen, en het koninkrijk der genade moge worden verheven; dat wij en anderen daarin mogen worden gebracht en bewaard, en dat het koninkrijk der heerlijkheid spoedig moge komen.

[4] Omdat het koninkrijk Gods niet gekomen is, waar zijn wil niet ernstig en met blijdschap wordt gehoorzaamd, daarom moeten wij op deze wijze bidden: "Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde; begerende, dat God ons bekwaam en gewillig moge maken, Zijn wil, in alles, evenals de Engelen in de hemel, te kennen, te gehoorzamen en onderworpen te zijn.

[5] Omdat zijn wil op aarde onder de mensen niet kan worden gedaan, tenzij hun aardse tabernakel door Zijn tedere voorzienigheid wordt ondersteund, daarom moeten wij, gelovende dat de aarde des Heeren is, en dat al de goede schepselen die daarop zijn ter zijner beschikking zijn, op deze wijze bidden: "Geef ons heden ons dagelijks brood;" smekende, dat wij, als een vrije gift van God, een toereikend deel van het goede van dit leven ontvangen en met Zijn zegen mogen genieten.

[6] Omdat de mens bij brood alleen niet kan leven, daarom moeten wij, gelijk wij bidden, dat onze lichamen gevoed mogen worden uit de korf zijner voorzienigheid, ook bidden, dat onze zielen mogen worden gevoed met vergeving van zonden uit de korf van zijn verbond, zeggende:

"Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;" pleitende, dat God om Christus' wille al onze zonden genadig wil vergeven, om hetwelk te bidden wij te eerder moed zullen ontvangen, wanneer wij door Zijn genade bekwaam gemaakt zijn anderen van harte te vergeven.

[7] Omdat het niet genoeg is vergeving van zonde te hebben ontvangen, tenzij wij voor het toekomende voor de zonde bewaard worden, moeten wij om bevrijding van de macht der verdorvenheid en van" gevaarlijke inblazingen bidden, zeggende: "Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze;" smekende, dat God, óf ons wil bewaren van verzocht te worden, óf ons wil ondersteunen en verlossen" wanneer wij worden verzocht.

[8] Omdat Gods heerlijkheid en eer de Alfa en de Omega, het begin en het einde, het eerste en het laatste, in al onze gebeden moet zijn, daarom moeten wij eindigen zoals wij begonnen, zeggende op deze wijze: Want uw is het koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid. Amen;" onze bemoediging in het gebed alleen uit Hem halende, en in onze gebeden Hem lovende; en tot een getuigenis van onze begeerte en verzekering, dat wij verhoord zullen worden, sluitende met *Amen*.

Om uw geheugen te hulp te komen, heb ik mij in de uiteenzetting van dit gebed gehouden aan de woorden van onze Catechismus. Hier is een ruim veld voor het onderwerp, de stof van uw gebed, en ik ben er zeker van, dat de mensen, indien zij deze dingen ernstig overwegen en zich en hun noden en de goedertierenheid Gods bewust zijn, nooit gebrek kunnen hebben aan stof voor het gebed.